

Eén lichaam met één hoop

Wie het goede nieuws aanvaarden dat de opgestane Here momenteel laat verkondigen, behoren gezamenlijk tot de gemeente die wordt aangeduid als het "lichaam van Christus". De beeldspraak van een lichaam wordt door de apostel Paulus gebruikt in zijn eerste brief aan de Korinthiërs (1 Kor. 6:15, 10:16-17, 11:29, 12:12-27), in de brief aan de Romeinen (Rom.12:4,5), in de rondzendbrief die bekend staat als de Efezebrief (Efe. 1:23, 4:4,12,16; 5:23,30-32) en in de brief aan de Kolossenzen (Kol. 1:18,24; 2:17,19; 3:15).

In de Bijbel wordt er maar één bijeenverzamelde menigte met een lichaam vergeleken: de groep mensen die het woord van de waarheid, het goede nieuws van redding door Christus, heeft gehoord en geloofd (Efe. 1:13). Dat de beeldspraak van een lichaam maar op één enkele groep betrekking heeft is volstrekt logisch, want volgens de Bijbel is er maar één lichaam (Efe. 4:4). Het begrip "gemeente" of "vergadering" (Hebr. *kahal*, Gr. *ekklesia*) kan in de Schrift verschillende groepen mensen aanduiden, maar het begrip "lichaam" wordt slechts betrokken op één groep. Paulus spreekt in Efeze 1:23 over: "de gemeente die Zijn lichaam is". Hij schreef in dat vers niet: "het lichaam dat Zijn gemeente is".

De nadrukkelijke verklaring van de apostel dat Gods Geest één lichaam heeft gevormd (Efe. 4:4), dat Christus Jezus besnedenen en onbesnedenen tot één nieuwe mens heeft geschapen (Efe. 2:15) en dat de geroepenen één hoop bezitten (Efe. 4:4) wordt door sommige gelovigen veronachtzaamd. Volgens hen zou het lichaam in de Efezebrief en de Kolossenzenbrief een ander lichaam zijn dan het lichaam in de Romeinen- en de Korinthebrief. In de "vroegere" brieven van Paulus zouden gelovigen een andere toekomstverwachting hebben gehad en tot een andere bestemming zijn bijeenvergaderd dan in de latere gevangenisbrieven.

In de Romeinen- en de Korinthebrief, zo zegt men, wordt de **plaatselijke** gemeente vergeleken met een lichaam. In die brieven benadrukt Paulus dat gelovigen verschillende functies hebben met uiteenlopende waardigheid, maar dat al die functies noodzakelijk zijn voor het geheel. De leden behoren voor elkaar zorg te dragen. Het hoofd wordt in de beeldspraak van 1 Kor.12 niet onderscheiden van het lichaam, want Paulus vergelijkt sommige gemeenteleden met "het oor" of "het oog" en anderen met "de hand" of "de voet". In de Efezebrief en de Kolossenzenbrief wordt de **universele** gemeente, het totaal van alle gelovigen, met een lichaam vergeleken. Het hoofd wordt in die brieven van het lichaam onderscheiden: het Hoofd is de opgestane Messias in de hemel, en het lichaam is Zijn "aanvulling" (*pleroma*, Efe. 1:23) die op aarde wordt bijeenverzameld. Het hele lichaam zal als een onlosmakelijke éénheid met Hem

worden verbonden (Efe. 5:30-32) en in de schepping de allerhoogste positie krijgen (Efe. 1:19-23, Kol. 3:4).

Het is beslist waar, dat het beeld van het lichaam in Romeinen 12 en 1 Korinthe 12 op een andere manier wordt gebruikt dan in Efeze 1, Efeze 5 of Kolossenzen 1. Maar het is NIET waar, dat de apostel in zijn eerdere brieven over een ander lichaam zou spreken dan in zijn latere. Want óók in de Korinthebrief noemt Paulus de lichamen van gelovigen "lede(mate)n *van Christus*" (1 Kor. 6:15), wat veronderstelt dat zulke leden door de opgestane Heer worden gebruikt en bestuurd. En óók in de Efezebrief zegt Paulus, dat gelovigen "leden zijn *van elkaar*". Ze mogen elkaar niet bedriegen, maar behoren voor elkaar te zorgen (Efe. 4:25). De vroege brieven van Paulus kunnen waar het hun onderwijs over de gemeente betreft niet als tegenpolen tegenover de latere worden gesteld.

Wie beweert dat het lichaam van de vroege brieven een ander lichaam was dan het lichaam in de gevangenisbrieven, keert zich tegen de Bijbelse waarheid dat Gods Geest maar één Lichaam scheidt (Efe. 4:4). En wie beweert dat ónze hoop de *epiphaneia* (verschijning) van Christus is, terwijl andere groepen gelovigen mogen uitzien naar Zijn *parousia* (komst) of naar de "opname" van 1 Thess.4, negeert het feit dat gelovigen volgens Paulus slechts één hoop hebben.

Opvattingen die Paulus met zichzelf in tegenspraak brengen, en waarin wordt gesproken over verschillende lichamen met een verschillende hoop, zijn een schrijnend symptoom van de verwarring die er binnen de christenheid heerst. In het licht van Efeze 4:4 moeten ze worden beschouwd als een ernstige dwaling.

* * * * *